

TOPONTMOETING

(Gipfeltreffen)

Blijspel in drie bedrijven

door

HORST VINÇON

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TOPONTMOETING - GIPFELTREFFEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HORST VINÇON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Andries Lars, ex-minister

Hermien, zijn huishoudster

Alfred, een Amsterdammer die woont in de Alpen

Dorothea Lindebloesem, studente

Karel Berg, partijgenoot van Andries

Nadine, Andries' ex-vrouw, journaliste

Hendrik Kleinsmit, Dorothea's verloofde

DECOR:

Een grote woonkamer van een huis in de Alpen. Achter een breed raam met uitzicht op een besneeuwd berglandschap. De sneeuw valt nog steeds. Voor het raam een kleine tafel met twee stoelen. Rechts achter een trap naar de logeerkamers. Onder de trap de deur naar de gang. De buitendeur is niet zichtbaar. Rechts een haard, op de schoorsteenmantel staat een Boeddhabeeld, voor de haard een paar gemakkelijke stoelen. Rechts voor een deur (kamer van Nadine).

Links voor een grote boekenkast met telefoon en ingebouwde bar. Links achter is de kamer zogenaamd breder dan het toneel, zodat de deuren, die aan die kant toegang geven tot andere vertrekken niet zichtbaar zijn.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zit Andries Lars op de grond in lotushouding (yoga). De ruggen van zijn handen rusten op zijn knieën, duimen en wijsvingers vormen een kring. De ogen zijn geopend, maar onbewegelijk en hij knippert niet. Hij is nonchalant gekleed: een oude corduroy broek, een kleurloos vest. Hij heeft zich een paar dagen niet geschoren en hij heeft zijn haar niet gekamd. Verder is hij een aantrekkelijke man van in de vijftig.

HERMIEN: *(op, een goedhartige, ietwat mollige vrouw van middelbare leeftijd. Ze brengt de thee. Het tafelkleed haalt ze van tafel en ze legt er een nieuwe op, dat ze bij zich had. Juist als ze het tafelkleed heeft weggenomen, gaat de telefoon. Ze gaat er naartoe en legt in het voorbijgaan achteloos het tafelkleed over Andries heen, zodat deze helemaal wordt afgedekt)* U spreekt met de huishoudster van meneer Lars. Nee, meneer Lars kunt u niet spreken. Jawel, hij is er wel, maar hij is niet aanwezig. Het duurde bij mij ook even, voordat ik het snapte. Tot uw dienst. *(ze hangt op, pakt het tafelkleed weer op en roept)* Alfred, waar blijf je nou?

ALFRED: *(op, iets jonger dan Hermien. Praat plat Amsterdams)* Hier ben ik al.

HERMIEN: Heb je alles ingepakt?

ALFRED: Ja, alles is in kannen en kruiken. Alleen die zak met wortels heb ik nog niet opgeruimd.

HERMIEN: Dat doe ik wel.

ALFRED: Eet iemand die troep?

HERMIEN: Wat dacht jij dan? Dat ze voor de sier zijn?

ALFRED: Tjonge, dat is toch niet waar?

HERMIEN: Wortels zijn gezond en je wordt er kalm van.

ALFRED: Ja, kalm is íe wel. Net een dooie pier. *(gaat naar Andries en bekijkt hem eens goed)* Niet te geloven. En dat is dus een minister geweest. Wanneer gaat hij weer naar huis?

HERMIEN: Als ik hem roep.

ALFRED: In de dierentuin heb ik ook wel eens zo'n tiep gezien. Die zat een week lang boven op een strak gespannen touw. Een week lang, zonder zich te bewegen. Hij hoefde zelfs niet eens uit de broek.

HERMIEN: Ja, ja, ga nou maar.

ALFRED: Maar dat was geen minister. Dat was een kunste-naar, die had niets nodig.

HERMIEN: Wij hebben hier ook niets meer nodig.

ALFRED: Is het echt afgelopen? Jullie gaan weer afdalen naar het kouwe kikkerlandje?

HERMIEN: Binnen drie dagen zijn we vertrokken. Vandaag komt zijn partijgenoot Berg en de pers komt ook. Wij gaan een grootse comeback maken.

ALFRED: *(legt zijn arm om haar middel)* Zal je me missen?

HERMIEN: Alfred, handen thuis.

ALFRED: Als jij hier bij mij in de bergen blijft, kunnen we gelukkig worden.

HERMIEN: *(gepikeerd)* Daarvoor is het nu te laat.

ALFRED: Voor een echte stommiteit is het nooit te laat.

HERMIEN: Daarmee moet je onderaan beginnen.

ALFRED: Dat kan mij niets schelen. *(met een blik naar Andries)* Vreet een jaar lang wortels en zit er bij als een dooie pier. En dat allemaal vanwege een vrouw.

HERMIEN: Zover zal het bij jou niet komen.

ALFRED: Nee, ik blijf met beide benen op de grond staan, reken daar maar op.

HERMIEN: Daar twijfel ik geen seconde aan. Zie, dat je weer heelhuids beneden komt. Want als je valt, dan sta je niet meer met beide benen op de grond.

ALFRED: Je bent een schat. Acht dagen op een touw! Vertel dat hem maar eens. *(af)*

HERMIEN: *(loopt even met hem mee, maar komt direct weer terug)* Nu moet hij er mee ophouden, anders is meneer Berg hier, voordat hij aanwezig is. *(gaat naar de tafel, pakt een theelepeltje en tikt hiermee drie maal tegen een kopje, ze zegt zacht)* Opstaan!

ANDRIES: *(duikt in elkaar, ademt diep in en uit, strekt zijn armen en benen en staat dan op, zonder zich te steunen)* Hermien! Sta je al lang te wachten?

HERMIEN: U was weer helemaal van de wereld. Ik durf bijna geen kik te geven.

ANDRIES: Als ik zit te mediteren, dan kun je een kanon afschieten. Mij stoor je niet.

HERMIEN: U bent een echte heer.

ANDRIES: En daarom ook ongevoelig voor gevlei.

HERMIEN: Het was goed bedoeld.

ANDRIES: Wat had jij dus eigenlijk moeten zeggen?

HERMIEN: *(doet haar armen over elkaar voor haar borst en citeert)* De meester wordt leerling. De leerling wordt groot. Het grote wordt klein. Het kleine is fijn. *(ze stukt even, maar dan weet ze het weer)* En zo zal het zijn.

ANDRIES: Dat is jouw interpretatie, maar die is ook niet slecht. Schenk nu de thee maar eens in.

HERMIEN: Tot uw dienst. *(ze schenkt de thee in)*

ANDRIES: *(bij het raam)* Het sneeuwt nog steeds.

HERMIEN: Al een uur of vijf.

ANDRIES: Wist jij, dat het daarbij gaat om myriaden van ijskristallen? Meestal in hexagonale naaldvorm, zuilvorm of plat van vorm.

HERMIEN: Werkelijk?

ANDRIES: Soms vertonen ze menselijk gedrag. Dan worden ze een beetje lollig, geven hun eigen vorm op en haken allemaal in.

HERMIEN: En zo krijg je dus sneeuw en een hoop troep voor de deur.

ANDRIES: En dan wordt er dus snel een einde gemaakt aan hun lol.

HERMIEN: De thee is klaar.

ANDRIES: Verder nog nieuws?

HERMIEN: Alfred heeft de post gebracht. *(ze pakt de post en een krant van de boekenplank)*

ANDRIES: *(pakt de brieven aan, verscheurt deze, zonder naar de afzender te kijken en gooit ze in de prullenmand)*

HERMIEN: *(ontsteld)* Wat doet u nou?

ANDRIES: Ik verscheur brieven.

HERMIEN: Maar waarom? Er zat vast wel belangrijke post tussen.

ANDRIES: Dat is te hopen. Het zou geen zin hebben, om onbelangrijke brieven te verscheuren.

HERMIEN: *(pakt een verscheurde brief uit de prullenmand)* Van het ministerie!

ANDRIES: Scheur die nog maar een keer door.

HERMIEN: Nee!

ANDRIES: Geef hier! *(zij geeft hem aarzelend de brief, hij verscheurt deze nog een keer)* Zo, laten we aan dit vod papier verder maar geen aandacht meer schenken.

HERMIEN: Meneer Lars, wat heeft dit te betekenen?

ANDRIES: Laat Alfred nou maar wortels brengen, brieven en kranten mag hij houden.

HERMIEN: Vandaag is hij hier voor het laatst geweest.

ANDRIES: Als wij hem netjes vragen, dan zal hij ook verder nog voor ons bescheiden levensonderhoud willen zorgen.

HERMIEN: Meneer Lars, ik kan u niet volgen.

ANDRIES: Ga maar eens naar die boekenplank. Daar ligt een verklaring voor de pers. Pak die maar eens en lees die voor.

HERMIEN: *(gaat naat de boekenplank en pakt daar een beschreven blad papier van af)* Deze?

ANDRIES: Precies. Lees maar eens voor!

HERMIEN: *(leest)* Andries Lars, de bekende en populaire politicus...

ANDRIES: Dat lijkt me wat overdreven. Hoe zou jij dat zeggen?

HERMIEN: Misschien zo: Andries Lars, de bekende en uitmuntende politicus.

ANDRIES: Dat klinkt bescheidener en meer to the point. Ga door.

HERMIEN: Andries Lars, de bekende en uitmuntende politicus, die een jaar geleden zijn ministerspost vanwege een spionageaffaire moest opgeven, heeft besloten, zijn positie op de verkiezingslijst van zijn partij, af te staan. Hij zal definitief de politiek de rug toekeren. In zijn buitenhuis in de Alpen wil hij zich voor de rest van zijn leven uitsluitend wijden aan meditatie en filosofie.

ANDRIES: Uitstekend.

HERMIEN: Meent u dat nou serieus?

ANDRIES: Nog nooit van mijn leven was ik zo overtuigd van mijn besluit.

HERMIEN: Maar dat kan helemaal niet! Zo'n politicus als u, beroemd en vermaard.

ANDRIES: Je bedoelt vervloekt en verbannen.

HERMIEN: Maar uw laatste woorden in de Kamer dan: "De belastingen stijgen te traag!"

ANDRIES: Ik heb gezegd, de belastingen moeten om**laag**.

HERMIEN: "De economie gaat achteruit."

ANDRIES: De economie gaat vooruit.

HERMIEN: "Van subsidies worden wij moe"

ANDRIES: Subsidies zijn geen heilige **koe**. Hou nou maar eens op! Als jij de woorden zo verdraait, dan zou je zo de pers te woord kunnen staan.

HERMIEN: Ik heb altijd goed opgelet.

ANDRIES: Goed, wat hebben we dus geleerd?

HERMIEN: *(met de armen over elkaar)* Het buitenste is binnen. *(ze stopt)*

ANDRIES: En ik ben jij

HERMIEN: *(weet het weer)* De tweeheid is verwarrend, alleen eenheid brengt rust.

ANDRIES: Kijk aan. Hoe lang zitten we hier nu al in de ijle lucht van de geest?

HERMIEN: Vandaag precies een jaar.

ANDRIES: Een jaar! Dat is een overwinning, Hermien. Dat was voor de anderen wel even slikken. Een jaar lang is er niets vrouwelijks bij mij in de buurt geweest.

HERMIEN: *(begint te huilen)*

ANDRIES: Niet huilen! Ik weet, dat jij nog goed in de markt ligt. Alfred kan zijn ogen niet van je afhouden, wanneer hij ons eenmaal in de

week van de nodige dingen voorziet. Maar voor mij ben je als een moeder, jij zorgt voor mijn lichamelijk welzijn op een andere manier.

HERMIEN: Maar u bent zo gek op vrouwen.

ANDRIES: Dat heeft mij ten val gebracht.

HERMIEN: Maar u kon er helemaal niets aan doen, dat uw secretaresse spioneerde.

ANDRIES: Ik had haar alleen niet als minnares moeten nemen.

HERMIEN: Wat had u anders moeten doen?

ANDRIES: Dat heb ik de heren van de Binnenlandse Veiligheidsdienst ook gevraagd. Misschien had ik haar als schoonmoeder moeten nemen.

HERMIEN: Zij heeft u voor het blok gezet.

ANDRIES: Daarmee heeft ze zich niet verdacht gemaakt. Er worden wel vaker hindernissen voor mij opgeworpen, ook in andere kringen. De afloop is altijd hetzelfde: geen eenheid van geest, maar tweeheid van vlees.

HERMIEN: Mooi!

ANDRIES: Ja, als je tenminste geen openbare functie bekleedt en dan ook nog ergens achteraf in een klein hotelletje. Als je een minister bent is het een bedreiging voor de staat.

HERMIEN: Verschrikkelijk.

ANDRIES: Wanneer mogen wij de pers verwachten?

HERMIEN: Die dame wilde nog voor de middag hierboven zijn.

ANDRIES: Moet dat per se een dame zijn?

HERMIEN: Ik hou wel een oogje in het zeil.

ANDRIES: Dat is een hele geruststelling. Voor de rest is dit het laatste interview dat wij geven. Wat zijn onze toekomst-plannen?

HERMIEN: Op de grond zitten en wortels eten.

ANDRIES: Een wijs woord is een waar woord.

HERMIEN: (*dapper, maar met tranen in haar ogen*) Goed, als het dan toch moet, dan zal ik leven als een non.

ANDRIES: Hermien, ik waardeer de strijd van jouw zenuwen tegen jouw zwakke traanklieren, maar er is geen enkele reden, om de sluizen te openen. Jouw betrekking komt niet in gevaar. Het huis is groot genoeg, dus Alfreds hartstocht kan zich hier in alle vrijheid ontplooiën.

HERMIEN: Meneer Lars!

ANDRIES: Je kunt zo aangenaam leven als je wilt. Met mij hoeft je geen rekening meer te houden.

HERMIEN: Als dat zo is, vooruit dan maar! Laten ze maar eens proberen om ons hier vandaan te halen. (*er wordt gebeld*) Mijn god, daar heb je meneer Berg al. Hij zal zich niet neerleggen bij uw besluit, om

hierboven te blijven. Hij had in de krant laten zetten, dat de partij u dringend nodig heeft.

ANDRIES: Dergelijke genoegdoeningen bestaan alleen maar in sprookjes. Zeg bij de deur maar tegen hem, dat de afdaling nog gemakkelijker is, dan de klim naar boven.

HERMIEN: Hij zal wel doodop zijn.

ANDRIES: Dat is goed voor zijn figuur.

HERMIEN: Hij krijgt op zijn minst een kopje thee!

ANDRIES: Geen denken aan. De man is de intrige in hoogst-eigen persoon. Wanneer je hem ziet, vergeet dan niet om een kruis te slaan.

HERMIEN: Ach welnee. Buiten is binnen en ik ben jij... pardon, ik bedoel, hij is u... klopt ook niet helemaal, geloof ik.

ANDRIES: Ongenode gasten kun je het beste wegjagen zonder filosofie. Zeg hem maar, dat íe naar de hel kan lopen.

HERMIEN: Als mij dat lukt. *(gaat naar de voordeur)* U wenst? *(Direct daarna is de stem hoorbaar van een jong meisje)*

STEM: *(buiten)* Hollanders? Wat een toeval! Neemt u mij niet kwalijk, mevrouw, ik ben verdwaald. Kunt u mij helpen?

HERMIEN: U zet geen voet over de drempel!

STEM: Maar ik ben doodop!

HERMIEN: Dat is goed voor uw figuur.

STEM: Laat u mij alstublieft binnen. Ik ben zowat bevroren.

HERMIEN: Het is hier binnen ook niet veel warmer.

STEM: Alstublieft!

HERMIEN: Wacht u maar. *(komt binnen)* Meneer Lars...

ANDRIES: *(is intussen overeind gesprongen en heeft dekking gezocht tussen boekenplank en tafel)* Laat haar maar binnen.

HERMIEN: Maar... een dame!

ANDRIES: Het is vandaag de dag van de waarheid. Dat zullen we wel overleven.

HERMIEN: Daar neem ik geen verantwoordelijkheid voor. *(ze gaat weer naar de voordeur. Nog voordat zij de kamer heeft verlaten, komt er een jong, zeer mooi meisje binnen. Dorothea Lindebloesem. Ze is kletsnat en uitgeput)*

DOROTHEA: Sorry, meneer, ik ben verdwaald. U hebt mij van de vriesdood gered.

ANDRIES: *(tegen Hermien)* Wil jij de jas aannemen van de juffrouw?

HERMIEN: *(doet dit)* Één kopje thee, maar dan is het afgelopen! *(gaat af om de thee te halen)*

DOROTHEA: Ik vind het vervelend dat ik u moet storen, maar er blijft mij niets anders over, dan u om hulp te vragen.

ANDRIES: Neemt u plaats.

DOROTHEA: Dank u. Hoe kon dat nou gebeuren? Ik wilde naar Riedbach Klamm, toen ik in een sneeuwstorm terechtkwam. Toen raakte ik de weg kwijt. Een uur lang heb ik lopen dwalen, half dood van de angst en de kou. Uw huis is mijn redding. Het paradijs.

ANDRIES: Het is een klooster en niet berekend op dames-bezoek.

DOROTHEA: Een klooster? Bent u een monnik?

ANDRIES: Dat kan ik niet geheel ontkennen.

DOROTHEA: Interessant.

ANDRIES: Ik weet niet wat uw ervaringen met monniken zijn, maar u moet van mij niet teveel verwachten.

DOROTHEA: Neemt u mij niet kwalijk.

ANDRIES: U kunt hier even blijven om bij te komen, maar daarna moet u weer afdalen.

DOROTHEA: Afdalen?

ANDRIES: U hebt met dit weer nog altijd 50 procent kans om heelhuids beneden aan te komen.

DOROTHEA: En dat doet u mij aan?

ANDRIES: Ik doe u niet meer aan, dan dat u mij aandoet.

DOROTHEA: Dat is verschrikkelijk. Waar ben ik hier eigenlijk terechtgekomen? Wie bent u?

HERMIEN: *(was opgekomen en laat bij Dorothea's laatste woorden van schrik het kopje vallen)*. Maar dat is...!

ANDRIES: Hou je een beetje in, wil je. Mijn naam is Andries Lars.

DOROTHEA: Andries Lars? De politicus?

ANDRIES: Het niveau van uw algemene ontwikkeling is niet geheel hopeloos. *(tegen Hermien)* Maak voor de juffrouw een lunchpakket klaar en leg haar uit, hoe ze weer beneden moet komen. Tot die tijd blijf jij uit de buurt van borden en kopjes.

HERMIEN: Laat u zich niet van de wijs brengen. *(tegen Dorothea)* Anders is het afgelopen met uw bezoekje. *(af)*

DOROTHEA: Breng ik u van de wijs?

ANDRIES: U bent jong en u bent mooi. Elk van deze eigenschappen afzonderlijk, maakt u ongeschikt voor een verblijf in mijn huis. En aangezien u over beide eigenschappen beschikt, is de korte pauze, die wij u gunnen, wel het uiterste, dat u van onze verdraagzaamheid kunt verwachten.

DOROTHEA: U wilt mij eruit sturen? Dat meent u toch niet serieus?

ANDRIES: Bloedserieus.

DOROTHEA: Dan vries ik dood!

ANDRIES: Dat is nog helemaal niet zeker. Het is trouwens een zachte dood. U wordt moe en valt gewoon in slaap. Dat is alles.

DOROTHEA: Meneer Lars!

ANDRIES: Mijn naam vergeet u nooit meer!

DOROTHEA: U bent onmenselijk!

ANDRIES: Als u mijn politieke stukken had gelezen, dan had u kunnen weten, dat ik juist een onvermoeibare strijder ben voor gelijkberechting en voor de mensenrechten.

DOROTHEA: Waarom doet u dan nu niet menselijk?

ANDRIES: Dat zou dan betekenen dat ik u toesta om hier te blijven, waarmee ik dan bewijs dat ik menselijk ben. Daarna raak ik helemaal van de kaart door uw charmante verschijning, waarmee ik in uw ogen nog menselijker word. Tenslotte geef ik me helemaal aan u over en ga ik dierlijk gedrag vertonen, waardoor ik in uw ogen het toppunt van menselijkheid heb bereikt.

DOROTHEA: U houdt er maar vreemde denkbeelden op na!

ANDRIES: Kijk zelf in de spiegel! U hebt alles meegekregen, wat de natuur aan schoonheid in huis heeft. U hebt geen verf uit een potje nodig. U lakt zelfs uw nagels nog niet.

DOROTHEA: Soms wel.

ANDRIES: Doch vast en zeker niet uit dankbaarheid voor de schepping, omdat die de hand zo vernuftig heeft geconstrueerd. Maar eerder als aansporing, om zich door die mooie klauwen van u te laten vangen.

DOROTHEA: Ik denk, dat u een beetje te lang hierboven bent geweest, meneer Lars. Beneden liggen ze niet wakker van een paar onschuldige cosmetische hulpmiddeltjes.

ANDRIES: Omdat u daar te maken hebt met allemaal domme, impotente kerels! Als ik in uw schoenen stond, dan zou ik ook een beetje bang zijn voor de vriesdood! Maar ik zou er niet tegen kunnen, wanneer ik, net als u, erotische signalen zou uitzenden, zonder dat ik mij niet tenminste een keer per dag tegen een aanranding zou moeten verzetten.

DOROTHEA: Wilt u daarmee zeggen dat ik moet uitkijken, om niet door u aangerand te worden?

ANDRIES: Als ik er door hard werken niet achter was gekomen, dat het menselijker is, om u daarbuiten aan een onzeker lot over te laten, dan dat ik met u een erotische tweestrijd moet voeren, ja.

DOROTHEA: En als u met mij een intellectuele tweestrijd zou moeten voeren?

ANDRIES: Dan gooiden we met serviesgoed naar elkaars hoofd en hadden we lang niet zoveel plezier, als bij die andere tweestrijd onvermijdelijk is.

DOROTHEA: Goed, stuur me maar weer naar buiten, als u dat over uw hart kunt verkrijgen. Beneden, onder de mannen, wordt mijn vrouwelijkheid veracht, zegt u. Maar u veracht mij als mens.

ANDRIES: Integendeel. Wij nemen nu op geheel vreedzame wijze afscheid van elkaar. Wanneer u zich langer in mijn huis zou ophouden, dan zou het afscheid wel eens wat lawaaiiger uit kunnen vallen, als het al niet gepaard gaat met een kort geding of met pistoolschoten.

DOROTHEA: Het is dat ik geen pistool bij me heb, anders zou ik u kunnen demonstreren, dat ook een korter oponthoud in uw huis dramatisch kan aflopen.

ANDRIES: Ik zie, dat wij elkaar hebben begrepen.

HERMIEN: *(op met een thermosfles en een klein pakje)* Hier is de thee.

DOROTHEA: Uw voedselhulp mag u houden. Ik hoop, dat ik heelhuis beneden aankom. Er moet toch iemand zijn, die de mensheid waarschuwt voor dit huis.

ANDRIES: Als u dat met klem zou willen doen, dan heel graag.

STEM: *(een mannelijke stem is buiten hoorbaar)* Hallo, is dit de reddingsdienst?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto